

[Skatteministeren]

kartoffelkurens forbrugsrenteafgift. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at gennemføre ændringer med tilbagevirkende kraft i en indkomstbeskatning, som var kendt af de pågældende, da de besluttede sig for at hæve midlerne.

Spm. nr. S 1346

Til *sundhedsministeren* (19/8 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke bestemmelser i den danske lovgivning der gælder vedrørende reklame for alkoholholdige produkter, lægemiddelprodukter og tobak, herunder hvad de pågældende bestemmelser går ud på, hvornår de pågældende bestemmelser blev indført, hvilke regler og lovbestemmelser der eksisterede forud for gældende lovgivning, samt hvilke EF-regler der eksisterer med hensyn til reklame for alkoholholdige produkter, lægemiddelprodukter og tobak?«

Svar (31/8 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Den danske lovgivning indeholder ingen almindelige regler vedrørende reklame for alkoholholdige produkter, lægemiddelprodukter og tobak. Dog fremgår det af lov nr. 1065 af 23. december 1992 om radio- og fjernsynsvirksomhed, at der henholdsvis i TV 2, i programmer udsendt ved hjælp af satellit og i lokalradio og -fjernsyn ikke må reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus eller tobak. Loven, der henhører under kommunikationsministerens ressort, sikrer opfyldelsen af EF-Rådets direktiv af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- og radiospredningsvirksomhed (89/552/EØF).

For så vidt angår reklame for alkoholholdige produkter har der siden 1976 været retningslinier for, hvordan reklamering for alkoholprodukter med 2,25 vægtprocent alkohol og derover må finde sted. De gældende retningslinier for markedsføring af øl, vin, spiritus og andre alkoholholdige drikkevarer, der henhører under industriministerens ressort, trådte i kraft den 1. februar 1992 og er senest ændret den 22. december 1992. Retningslinierne er udarbejdet af Forbrugerombudsmanden efter forhandling med bl.a. brancheorganisationerne.

Ifølge § 26, stk. 3, i lov om lægemidler kan sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om reklame for lægemidler. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 328 af 24. maj 1993 om reklame for lægemidler.

Det væsentligste formål med denne bekendtgørelse er at sikre, at reklame for lægemidler er fyldestgørende og saglig. Reglerne er afpasset efter, om reklamen retter sig til offentligheden eller kun til medicinalpersoner, men i begge tilfælde skal reklamen som udgangspunkt indeholde oplysninger om lægemidlets navn, virkning, bivirkning, dosering, pakningsstørrelse, pris og eventuelle særlige forhold.

Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører rådsdirektiv 92/28 EØF (EF-Tidende L 113/13).

Der er mellem Sundhedsministeriet og tobaksindustrien indgået en frivillig aftale af 25. oktober 1991 om markedsføring af tobaksvarer, der trådte i kraft den 31. december 1991. Aftalen afløste en tidligere aftale mellem Sundhedsministeriet og tobaksindustrien af 11. marts 1986. Den nye aftale omfatter alle tobaksvarer i modsætning til den tidligere, som alene omfattede cigaretter.

Bortset fra det ovenfor nævnte direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- og radiospredningsvirksomhed er der ikke vedtaget regler inden for EF vedrørende reklame for tobaksvarer.

Spm. nr. S 1347

Til *sundhedsministeren* (19/8 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 1346 oplyse, om EF-Kommissionen arbejder med direktivforslag eller lignende med hensyn til reklame for alkoholholdige produkter, lægemiddelprodukter og tobak?«

Svar (31/8 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Der foreligger ikke for mig oplysninger om, at EF-Kommissionen arbejder med direktivforslag eller lignende om reklame for alkoholholdige produkter.

Så vidt det er mig bekendt, arbejder EF-Kommissionen ikke for tiden med nye direktivforslag vedrørende reklame for lægemidler, da EF-Kommissionens forslag om regulering